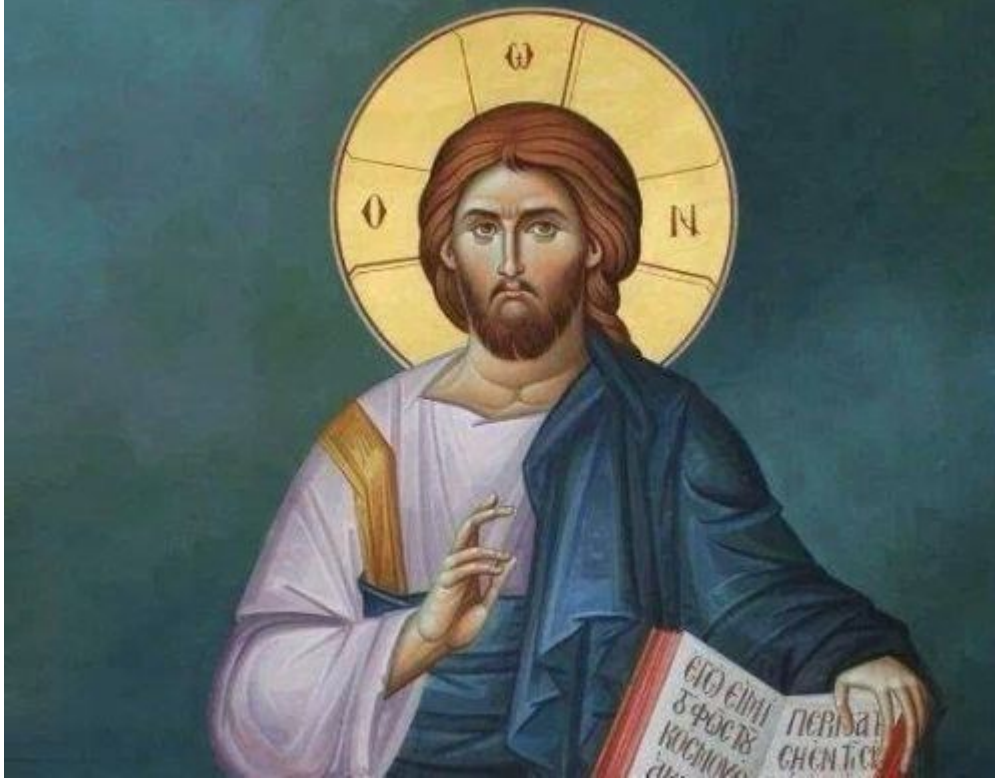

Λέξαι ούν και εμέ τον αγορίον δούλον Σου και

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο

Σωτήρ μου, βρέξον εις την καρδίαν μου την δρόσον της χάριτός Σου, ποτισάτω μου αυτή την διάνοιαν και κοσμησάτω αυτήν τοις άνθεσι της κατανύξεως, της ταπεινώσεως, της αγάπης και της υπομονής. Και τι ταύτα λέγω; Ιδού γαρ η ευχή μου ασθενής και αι αμαρτίαι μου μεγάλαι και ισχυραί, αι αμαρτίαι μου θλίβουσί με και αι ασθένειαι μου αναγκαζουσί με βοάν σοι, Ο ανοίξας τους οφθαλμούς του τυφλού, άνοιξον τα όμματα της διανοίας μου, ίνα διά παντός το κάλλος Σου θεωρώ ο ανοίξας το στόμα της άνω του Βαλαάμ άνοιξον το στόμα μου εις έπαινον και δόξαν της χάριτός Σου. Ο θέμενος όριον τη θαλάσση τω λόγω του προστάγματός Σου, θες όριον τη καρδιά μου δια της χάριτός Σου, όπως μη εκκλίνη δεξιά ή αριστερά από των εντολών Σου. Ο δους ύδωρ εν ερήμω λαώ απειθούντι και αντιλέγοντι, δός μοι κατάνυξιν και τοις οφθαλμοίς μου δάκρυα, ίνα θρηνήσω ημέρας και νυκτός τον της ζωής μου χρόνον μετά ταπεινοφροσύνης και αγάπης και καθαράς καρδιάς.

Εγγισάτω η δέησίς μου ενώπιόν Σου, Κύριε, και δώρησαί μοι εκ του σπόρου του αγίου της χάριτός Σου, ίνα προσενέγκω σοι δράγματα κατανύξεως...

Οικτείρησόν με ως την πόρνην και τον τελώνην και τον ληστήν. Ούτοι γαρ επί της γής όντες απεγνώσθησας υπό πάντων. Συ δε, Κύριε, προσελάβου αυτούς και

παραδείσου τρυφής οικήτορας πεποίηκας. Δέξαι ούν και εμέ τον αχρείον δούλον
Σου και την μετάνοιάν μου, ότι καγώ απεγνώσθην υπό πάντων ήλθες γαρ ου
δικαίους καλέσαι, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. Ότι συ πρέπει δόξα εις τους
αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πατριάρχης Νεόφυτος

Πηγή: xristianos.gr